

UZASADNIENIE

W okresie od 6 kwietnia 2019 r. godz. 10.00 do 8 kwietnia 2019 r. godz. 11.00 doszło do włamania do domku letniskowego położonego w S., ul. (...) na terenie ośrodka (...), należącego do matki pokrzywdzonego, którego sprawca zabrał w celu przywłaszczenia szereg rzeczy ruchomych, w tym bojler elektryczny marki (...) o nr (...).

(zeznania świadka M. O. – k. 109,

notatka urzędowa – k. 1,11,14)

Bojler został zakupiony przez M. O. za kwotę 350 złotych w sklepie (...).

(zeznania świadka M. O. – k. 109)

Oskarżony kupił bojler w okolicach dworca (...) w P. za kwotę 120 zł od jakiegoś starszego człowieka, którego znał z widzenia. Wyjaśnił, że nie miał świadomości, że pochodzi on z kradzieży.

(wyjaśnienia oskarżonego – k. 63v, 108v-109)

W dniu 12 kwietnia 2019 r. podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych należących do M. N. zabezpieczono bojler elektryczny marki (...) o nr (...).

(protokół przeszukania – k. 17-19, dokumentacja zdjęciowa – k. 35-36)

Po okazaniu w dniu 3 lipca 2019 r. M. O. potwierdził, że bojler stanowi jego własność i pokwitował odbiór bojlera.

(protokół okazania – k. 42-43)

M. N. ma 44 lata, jest żonaty, legitymuje się wykształceniem średnim, nie posiada wyuczonego zawodu, jest opiekunem niepełnosprawnej żony, ma na utrzymaniu żonę i dziecko w wieku 10 lat, nie posiada majątku, uzyskuje dochód w wysokości 670 złotych miesięcznie.

(dane podane przez oskarżonego - k.108v)

Oskarżony był uprzednio karany.

(dane o karalności –k. 28-30,

odpis wyroku – k. 58-60)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W zakresie jakim potwierdził swoje sprawstwo nie ma konieczności prowadzenia głębszych rozważań, ponieważ pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie również na to wskazuje.

W ocenie sądu za prawdziwe uznać należało zeznania świadka przesłuchanego przed Sądem.

Za autentyczny uznany został również pozostały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Zachowanie się sprawcy przestępstwa stypizowanego w art. 292 § 1 kk jest ściśle przez ten przepis określone i polegać może na czterech formach działania, przyjmujących postać nabycia, pomocy do zbycia, przyjęcia lub pomocy do

ukrycia rzeczy uzyskanej za pomocą czynu zabronionego. Paserstwo nieumyślne z art. 292 kk zachodzi w sytuacji, gdy sprawca w chwili realizacji jednej z czynności sprawczych nie ma świadomości o pochodzeniu rzeczy z czynu zabronionego, ale na podstawie okoliczności towarzyszących jego czynowi, sprawca powinien i może przypuszczać iż dana rzecz z tego czynu pochodzi. Okoliczności towarzyszące nabyciu lub przyjęciu rzeczy czy też pomocy w jej kryciu lub zbyciu, to niewątpliwie okoliczności obiektywne. Do nietypowych okoliczności czynności sprawy można na pewno zaliczyć nabycie rzeczy w rażąco niskiej cenie w stosunku do rzeczywistej wartości rzeczy, stan rzeczy wskazujący na ingerencję w jej strukturę, mającą na celu utrudnienie identyfikacji pochodzenia rzeczy, nietypowe lub wręcz niewiarygodne miejsce dokonania transakcji np. melina, teren poza targowiskiem, parking przy centrum handlowym (por. Marek, Kodeks karny, 2007, s. 535; M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, Przepisy prawa przeciwko mieniu, Kraków 1999, s. 305).

W realiach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że oskarżony, nabywając w niskiej cenie rzecz od osoby przypadkowo napotkanej na ulicy, w okolicach dworca (...), powinien na podstawie towarzyszących okoliczności przypuszczać, że rzecz ta pochodzi z czynu zabronionego.

Paserstwo nieumyślne jest czynem przepołowionym i w zależności od wartości rzeczy z czynu zabronionego, czyn pasera może być zakwalifikowany jako występki lub jako wykroczenie z art. 122 § 2 kw.

Mając na uwadze, iż wartość mienia nie przekracza kwoty 500 złotych, kwalifikacja prawna czynu została zmieniona na art. 122 § 1 kw.

W orzecznictwie wyrażony został pogląd, że przedmiotem wykroczenia określonego w art. 122 § 1 kw może być mienie z kradzieży z włamaniem, jeżeli jego wartość nie przekracza obowiązującej w danym czasie dla wykroczeń wysokości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 stycznia 2019 r., III KK 701/18).

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę.

Przy określaniu rozmiaru, Sąd baczyl, by była ona adekwatna do okoliczności sprawy, a zwłaszcza do stopnia zawinienia oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Na korzyść oskarżonego przy wymierzaniu kary poczytane zostało przyznanie się do winy.

Na niekorzyść poczytano uprzednią wielokrotną karalność.

W ocenie sądu kwota 300 złotych grzywny jest adekwatną i sprawiedliwą reakcją na to, czego dopuścił się oskarżony.

Brak było podstaw do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych. Został nimi obciążony w całości jak również opłatą od kary.